

że świadczenia usług w zakresie naprawy przedmiotów gospodarstwa rolnego i domowego;

- 2) osiągnęły obrót z jednostkami gospodarki uspołecznionej nie przekraczający w poszczególnym miesiącu 10.000 zł;
- 3) nie wykonują poza przemysłem domowym i przemysłem ludowym innych świadczeń podlegających podatkowi obrotowemu w zakresie przemysłu, rzemiosła lub handlu; ograniczenie to odnosi się również do członków ich rodziny, których dochody z mocy przepisów o podatku dochodowym podlegają łącznemu opodatkowaniu z dochodem tych osób.

2. Za członków rodziny, którzy mogą być zatrudnieni przez osoby wykonujące przemysł domowy i przemysł ludowy, uważa się w rozumieniu niniejszego rozporządzenia małżonków, dzieci własne, przysposobione, pasierbów i dzieci ofiar wojny przyjęte na wychowanie oraz rodziców podatnika i jego małżonki, jeżeli osoby te pozostają we wspólnym z podatnikiem gospodarstwie domowym i wspólnie z nim zamieszkują.

§ 2. 1. Osoby, o których mowa w § 1, wykonujące świadczenia wyłącznie na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej, wolne są:

- 1) od obowiązku uzyskania karty rejestracyjnej;
- 2) od przewidzianych w przepisach o postępowaniu podatkowym i zobowiązaniach podatkowych obowiązków w zakresie prowadzenia ksiąg podatkowych, składania zeznań podatkowych, miesięcznych deklaracji o obrocie i dochodzie oraz od opłacania zaliczek miesięcznych na podatki obrotowy i dochodowy.

2. Osoby, które oprócz świadczeń wymienionych w ust. 1 wykonują również świadczenia na rzecz ludności i jednostek gospodarki nie uspołecznionej, obowiązane są do uzyskania karty rejestracyjnej i prowadzenia ksiąg podatkowych, którymi mogą nie obejmować transakcji z jednostkami gospodarki uspołecznionej.

3. Osoby wykonujące przemysł domowy i przemysł ludowy zwolnione od podatku obrotowego na podstawie szczególnych przepisów — nie opłacają również podatku zryczałtowanego, przewidzianego w niniejszym rozporządzeniu.

§ 3. Zryczałtowany podatek wynosi:

1) od obrotów do 1.000 zł miesięcznie	4%
2) od nadwyżki obrotów ponad 1.000 zł do 2.000 zł miesięcznie	5%
3) od nadwyżki obrotów ponad 2.000 zł do 5.000 zł miesięcznie	10%
4) od nadwyżki obrotów ponad 5.000 zł do 10.000 zł miesięcznie	15%

§ 4. Dla ustalenia właściwej stawki podatku przyjmuje się łączny obrót osiągnięty w okresie danego miesiąca u wszystkich zleceniodawców gospodarki uspołecznionej, na rzecz których osoba wykonująca przemysł domowy lub przemysł ludowy wykonywała świadczenia.

§ 5. 1. Do obliczenia i pobierania zryczałtowanego podatku obowiązane są te jednostki gospodarki uspołecznionej, które wypłacają należność za wykonane świadczenia.

2. Zryczałtowany podatek oblicza się i pobiera się przy każdej wypłacie należności. Pobrane w danym miesiącu kwoty zryczałtowanego podatku należy przelewać na rachunek organu finansowego właściwego według miejsca zamieszkania podatnika do dnia 5 następnego miesiąca. W razie uchybienia temu terminowi płatnik obowiązany jest uiścić odsetki za zwłokę stosownie do obowiązujących przepisów.

3. Płatnicy określani w ust. 1 są obowiązani prowadzić ewidencję pobranych kwot zryczałtowanego podatku oraz przy przelewaniu tych kwot składać organom finansowym wykazy zawierające imię i nazwisko podatnika, jego adres, sumę wypłaty i kwotę pobranego podatku.

4. Przy pierwszej wypłacie należności w danym roku podatnik obowiązany jest złożyć jednostce gospodarki uspołecznionej pisemne oświadczenie z wyszczególnieniem okoliczności wymienionych w § 1. W razie zmiany tych okoliczności podatnik obowiązany jest zawiadomić o tym pisemnie tę jednostkę gospodarki uspołecznionej, na rzecz której dokona świadczeń po raz pierwszy po powstaniu zmian. Jednostka gospodarki uspołecznionej przesyła bezzwłocznie zawiadomienie organowi finansowemu właściwemu według miejsca zamieszkania podatnika. Od wypłaty należności za świadczenia wykonane po powstaniu zmian płatnik potrąca przedpłatę na podatki obrotowy i dochodowy w myśl obowiązujących przepisów.

§ 6. 1. Osoby, które oprócz świadczeń na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej wykonują świadczenia w zakresie przemysłu domowego i przemysłu ludowego na rzecz innych osób, opłacają — niezależnie od zryczałtowanego podatku od świadczeń wykonywanych na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej — podatki obrotowy i dochodowy na zasadach ogólnych od przychodów z tytułu świadczeń wykonywanych na rzecz tych innych osób.

2. Osobom wymienionym w ust. 1 oblicza się:

- 1) podatek obrotowy z tytułu świadczeń wykonywanych na rzecz innych osób niż jednostki gospodarki uspołecznionej — bez doliczenia przychodu uzyskanego ze świadczeń wykonywanych na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej,
- 2) podatek dochodowy — od dochodu osiągniętego z tytułu świadczeń wykonywanych na rzecz innych osób niż jednostki gospodarki uspołecznionej przy zastosowaniu skali podatkowej przypadającej od dochodu osiągniętego zarówno ze świadczeń wykonywanych na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej, jak i ze świadczeń wykonywanych na rzecz innych osób.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1956 r.

Minister Finansów: *T. Dietrich*

223

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 7 listopada 1956 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 15 kwietnia 1952 r. w sprawie wykonania ustawy dewizowej.

§ 1. Na podstawie art. 9 ust. 2 pkt 2 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 15 kwietnia 1952 r. w sprawie wykonania ustawy dewizowej (Dz. U. Nr 21, poz. 137) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) § 28 skreśla się;
- 2) w § 29 ust. 1 wyrazy „w ciągu 4 miesięcy od dnia przyjazdu do kraju posiadać i” skreśla się;
- 3) § 29 ust. 2 skreśla się;
- 4) § 33 otrzymuje brzmienie:

„§ 33. Posiadanie w kraju zagranicznych środków płatniczych oraz złota i platyny w postaci stanowiącej wartość dewizową (art. 2 pkt 1 i 2) jest dozwolone.”;

5) § 34 otrzymuje brzmienie:

„§ 34. Podjęcie z depozytu bankowego wartości de-

wizowych wymienionych w § 33, złożonych do depozytu wskutek dotychczasowego ograniczenia ich posiadania, nie wymaga zezwolenia.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *T. Dietrich*

224

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 29 października 1956 r.

w sprawie ratyfikacji przez Grecję, Burmę i Iran Konwencji z dnia 9 grudnia 1948 r. o zapobieganiu i karaniu zbrodni ludobójstwa.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. XI Konwencji w sprawie zapobiegania i karania zbrodni ludobójstwa, uchwalonej przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 9 grudnia 1948 r. (Dz. U. z 1952 r. Nr 2, poz. 9), następujące państwa złożyły dokumenty ratyfikacyjne powyższej Konwencji:

Grecja 8 grudnia 1954 r.,

Burma 14 marca 1956 r.,

Iran 14 sierpnia 1956 r.

Ratyfikacja Burmy dokonana została z następującymi zastrzeżeniami:

„Co się tyczy artykułu VI, Unia Burmańska czyni zastrzeżenie, że nic co zawiera omawiany artykuł nie może być interpretowane jako pozbawiające sądy i trybunały Unii jurysdykcji lub jako przeznaczające tę jurysdykcję obcym sądom i trybunałom w jakichkolwiek przypadkach ludobójstwa albo w odniesieniu do jakichkolwiek aktów wymienionych w artykule III, o ile miały one miejsce w granicach terytorium Unii.

Co się tyczy artykułu VIII, Unia Burmańska czyni zastrzeżenie, że ten artykuł nie będzie stosowany do Unii”.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *J. Winiewicz*

225

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 29 października 1956 r.

w sprawie przystąpienia Białoruskiej Socjalistycznej Republiki Radzieckiej do Konwencji o zwalczaniu handlu ludźmi i eksploatacji prostytutki, otwartej do podpisu w Lake Success dnia 21 marca 1950 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 23 Konwencji w sprawie zwalczania handlu ludźmi i eksploatacji prostytutki, otwartej do podpisu w Lake Success dnia 21 marca 1950 r. (Dz. U. z 1952 r. Nr 41, poz. 278), nastąpiło dnia 24 sierpnia 1956 r. złożenie przez Białoruską Socjalistyczną Republikę Radziecką dokumentu przystąpienia do powyższej Konwencji.

Przystępując do wymienionej Konwencji Białoruska Socjalistyczna Republika Radziecka zgłosiła następujące zastrzeżenie:

„Białoruska Socjalistyczna Republika Radziecka nie uważa się za związaną postanowieniami art. 22, który przewiduje, że każdy spór między stronami niniejszej Konwencji dotyczą-

cy jej interpretacji lub stosowania powinien być przekazany, na żądanie każdej strony w sporze, Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości, oraz oświadcza, że co do kompetencji Międzynarodowego Trybunału do rozstrzygania sporów dotyczących interpretacji lub stosowania Konwencji Białoruska Socjalistyczna Republika Radziecka stoi na stanowisku, że do przekazania jakiegokolwiek sporu Międzynarodowemu Trybunałowi Sprawiedliwości do decyzji konieczna jest w każdym poszczególnym przypadku zgoda wszystkich stron w sporze”.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *J. Winiewicz*

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.

Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Bracka 20a.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Drukarni Akcydensowej w Warszawie, ul. Tamka 3.